

ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ. Σῶπα σύ· γιατί ἔτσι μοῦλεγες Κατσικάπλε μου, Κατσικοπλάκι μου, ὅλα θὰ διορθωθοῦνε καὶ τίποτε δὲν ἔγινε.

ΣΑΚΚΗΣ. Μὰ, κύριε Πρόεδρε, δὲν εὐρισκόμεθα ἐν ἀπαρτίᾳ ὅλοι τρώγουν εἰς τὸ ἀπέναντι Ξενοδοχεῖον «ὁ Λυκαβητός»· προβάλλω ἐνστάσιν μὴ ἀπαρτίας.

Προσκαλεῖται νὰ ἐφορεύσῃ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Σάκκης καὶ ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ. Γουλιμῆς. Ἀναγινωσκόμενου τοῦ καταλόγου οἱ μὲν φίλοι τῆς Κυβερνήσεως σπεύδουσι πρὸς περισυλλογὴν τῶν ἐκ πείνης διασπαρέντων τῆδε κάκεισε βουλευτῶν οἱ δὲ ὀλίγοι ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ ἀνχωροῦσι τῆς αὐθούσης παραλαμβάνοντες μεθ' ἑαυτῶν πᾶν ἔγχος δεικνύον τὴν ὑπαρξίν των. Μόνος ὁ κ. Βαλσαμάκης λησμονεῖ τὸν ἐπενδύτην του.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ (ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάγνωσιν)... Βαλσαμάκης... Βαλσαμάκης...

ΚΟΚΚΗΣ. (προεδρεύων). Βάλτον παρόντα ἔχει ἀφήσει τὸ ταμπάρο του.

ΣΑΚΚΗΣ. Μὰ τί μὲ τὰ ταμπάρα θὰ κάνετε τὴν ἀπαρτία;

ΓΟΥΛΙΜΗΣ. Σῶπα ρε σύ... μὰς βγήκες στὴ μέση σάν...

ΣΑΚΚΗΣ. Ἐσύ νὰ σωπάσης...

Μετὰ τὸν διάλογον τοῦτον καὶ ἄλλ. ἤκιστα κοινοβουλευτικόν, λαμβάνει χώραν συμπλοκὴ εἰς τὸ προεδρεῖον, τὴν ὁποῖαν θὰ ἐφθόνην καὶ οἱ ὀμηρικοὶ ἥρωες. Ἀστράπτουν πολὺκροτα καὶ μάχαιρα, αἱ δὲ ράβδοι ὑψοῦνται καὶ καταπίπτουν μετὰ κρότου ὑπισχνουμένου θραῦσιν κεφαλῶν οὐχὶ ὀλίγων. Ἐπὶ τῶν μικρῶν κλιμάκων τοῦ προεδρεῖου διακρίνω κυλιόμενους ὄγκους συμπλακέντων ἀνθρώπων... ἀλλὰ παύω πλέον τοῦ νὰ βλέπω τίποτε, διότι τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς συστέλλομενον διὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἔπαυσε νὰ διαχέῃ τὰς ἀκτῖνας του εἰς τὸ circum αὐτὸ ἐν τῷ ὁποίῳ αἱ ταυρομαχίαι ἀποτελοῦσι ἀδιάσπαστον μέρος τῆς παραστάσεως. Ἐκ τῶν ἀκροατηρίων ἀκούονται αἱ φωναί: Γιούχα Μράβο, Ἐὖγε, Ζήτω καὶ φοβερὰ ποδοκροτήματα καὶ χειροκροτήματα. Ἐπαναφαινεται τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεατῶν παρίσταται ἡ ἐξῆς εἰκὼν: Εἰς τὴν αἴθουσαν πλεονάζουσι τὰ θέσσια, διότι ἐζητήθη ἡ ἀρωγὴ τῶν εὐζώνων πρὸς διάλυσιν τῆς συμπλοκῆς καὶ ἀπαστρέπτουσι αἱ αἰχμηρὰὶ λόγχαι των· πολλοὶ τῶν βουλευτῶν τραυματισμένοι ἔχουσι δεδεμένους τὰς κεφαλὰς των διὰ ρινομάκτρων, ἐνῶ ἄλλοι προσπαθοῦσι νὰ περισυλλέξωσι τὰ ἐκ τοῦ ἀγῶνος θύματα, ἅτινα εἰσι πεπτατημένοι πῖλοι καὶ ἠκρωτηριασμένοι ἐπενδύται. Ἐκ τῶν ὑψηλῶν πύλων πολλοὶ ἀκουσίως μετεβλήθησαν εἰς κλάκ καὶ μόνον τὸ ταμπάρο τοῦ κ. Βαλσαμάκη, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ ἀφορμὴ ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἔμεινεν ἀθικτον. Ἀκίνητοι μάρτυρες μένουσιν εἰς τὰ εἰδῶλιά των μόνον ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὑπόνοια βάσιμος, ὅτι δὲν ἤκουσε τίποτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁσάκις...

Ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. Δὲν φταίει ὁ Σάκκης...

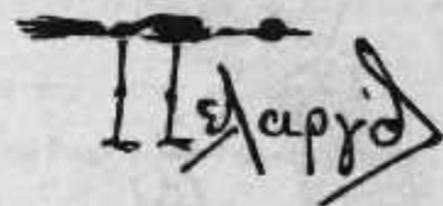
ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὅχι, δὲν πρόκειται περὶ τοῦ κ. Σάκκη καθῆσατε, κύριοι Βουλευταὶ, νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συνεδρίασις.

ΠΟΛΛΟΙ. Δηλαδή ν' ἀρχίσουμε πάλι τὸ βρισίδι καὶ τὸ ξύλο.

Ἄλλοι Εὐχαρίστως...

Ἐσκέφθη, ὅτι δὲν ἦτο καθόλου φρόνιμον νὰ παραμείνω περισσότερον, ἀφοῦ τὸ ὥρολόγιον ἐδείκνυε τὴν 2^{αν} μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ὑπᾶρχε φόβος τὰ ἀποτελέσματα

τῆς συνεδριάσεως νὰ φθάσουν καὶ μέχρι τῶν ἀκροατηρίων. Ἄνεχώρησα ἀφήσας πλήρη ἡρεμίαν, ἀλλ' ὅτε ἐφθασα εἰς τὴν τελευταίαν κλίμακα ἤκουσα ζωνρὰ χειροκροτήματα καὶ ποδοκροτήματα καὶ φωνὰς καὶ ὠρυγὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀνχωόμενα εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν ζῶων. Δὲν ἔκρινα καλὸν νὰ ἀνακόψω τὸν δρόμον, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ἔμαθον, ὅτι ἡ συνεδρίασις διήρκεσε μέχρι τῆς 5^{ης} μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτι οἱ σαλεπιτζῆδες καὶ οἱ γαλατάδες ἦσαν εἰς μεγάλην ζήτησιν ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς Βουλῆς καὶ ὅτι τὸ ξυλοκόπημα ἐπανελήφθη. Ἐκτοτε ἐσχημάτισα τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Βουλὴ μας συνεδριάζει εὐαγγελικώτατα: Δὲν γνωρίζει ἡ ἀριστερὰ τί πράττει ἡ δεξιὰ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἔλα τὰ ἄλλα ζητήματα ἀπερρόφησεν ἡ Βουλὴ καὶ ὅπου ἂν στρέψῃ τις δὲν ἀκούει ἄλλο τί, παρὰ διὰ τὸν Σπάρταλην καὶ τὴν πίστωσιν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες κατηναλώθησαν εἰς λόγους ἐθνικούς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἐθνικώτερος ἀπεδείχθη, ὅτι ἦτο ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου ἀμαξηλάτου, ὅστις ἔχασε τὸ ἀλόγόν του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀνόδου τοῦ μέλλοντος πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη.

— Καὶ ὕστερον ὁμολογήσατε, ἔλεγεν ἓνας βουλευτής, ἐὰν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο ἀλόγον.

✱

Καὶ ἐξεμάνη ὁ κ. Τρικούπης διὰ τὰ πατριωτικὰ ταῦτα αἰσθήματα τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἐξεφώνησε λόγον νευρωδέστατον, ὡς ἔγραψαν ὅλοι αἱ συναδελφοί. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠνέχθη ὁ κ. Τρικούπης ἦτο πῶς ἐτόλμησεν ὁ ἥρωες πρῶην πρωθυπουργὸς νὰ διεκδικήσῃ τὸ μονοπώλιον τοῦ πατριωτισμοῦ, ἀφοῦ ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ μόνος κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῶν μονοπωλίων.

✱

Καὶ ἐν περίεργον ἱστορικὸν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη:

— «Μόνον αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐξωστράκιζον ἐκεῖνους...»

Τὸ ἐξωστράκιζον πῶς σᾶς φαίνεται;

✱

Διάλογος ἐν τινι θεωρείῳ.

— Σήμερον ἀφεύκτως θὰ τοὺς πιάσῃ λύσσα.

— Καὶ πῶς τὸ κατάλαβες;

— Δὲν ἀκοῦς ποῦ συζητοῦν μιὰ ὥρα γιὰ τὸν δῆμον Σκυλοῦντας.

✱

Ἦκούσθη εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς μεταξὺ δύο βουλευτῶν.

— Ὅποιος τσιγκλάει τὸν γαῖδρον αὐτὰ παθαίνει.

— Βρὲ ἀδελφέ, μὰ ποῖος σ' ἐτσιγκλίσει;

Ἄστος